

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21.01.2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił, że J. K. (1) posiada zadłużenie z tytułu nieodprowadzonych składek na ubezpieczenie społeczne własne oraz zatrudnionych pracowników, a także odsetek za zwłokę na łączną kwotę 24199 złotych, na którą składają się:

- składki na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy na koncie osobistym za okres od kwietnia do czerwca 1997 r. i od grudnia 1997 r. do grudnia 1998 r. z tytułu należności głównej w kwocie 4488,94zł i odsetek na dzień przeterminowania w kwocie 10869 zł;

- składki na ubezpieczenie społeczne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń pracowniczych na koncie pracowniczym za okres od grudnia 1997 r. do maja 1998 r. z tytułu należności głównej w kwocie 2532,06 zł i odsetek na dzień przeterminowania w kwocie 6309 zł.

ZUS I Oddział w Ł. stwierdził, że należności za okres od lipca 1997 r. do listopada 1997 r. w kwocie 1327,60 zł na koncie osobistym i za okres od maja 1997 r. do listopada 1997 r w kwocie 3279,35 zł na koncie pracowniczym uległy przedawnieniu z upływem terminu ich wymagalności.

Od powyższej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. odwołanie do Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 25.02.2015 roku złożyła J. K. (1) wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji ZUS, a w istocie ostatecznie o jej zmianę i ustalenie, że wnioskodawczyni nie posiada przedmiotowego zadłużenia. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawczyni podniosła, że w okresie od kwietnia 1997 r. do grudnia 1998 r. nie miała obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, gdyż w tym okresie nie prowadziła działalności gospodarczej, a poza tym ZUS błędnie ustalił, że okres od IV 1997 r. do VI 1997 r. był objęty egzekucją, a jest to niezgodne ze stanem faktycznym, gdyż nie powiadomiono jej o egzekucji. W ocenie wnioskodawczyni doszło do przedawnienia składek za okres od kwietnia 1997 r. do czerwca 1997 r.

Poza tym ZUS błędnie ustalił wynagrodzenie pracowników na 500 zł, gdyż na listach płac wykazano z tego tytułu „0”, gdyż pracownicy pracy faktycznie nie świadczyli. Nadto wysokość zadłużenia za okres XII 1997 r. do XII 1998 r. wynosi „0”, gdyż w tym okresie J. K. (2) nie prowadziła działalności gospodarczej, a składki na ubezpieczenie społeczne jej nie obciążają, gdyż miały być refundowane przez (...).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że doszło do skutecznego doręczenia tytułu wykonawczego oraz zajęcia za okres od IV 1997 r. do VI 1997 r. w dniu 26.08.1997 r. co przerwało bieg przedawnienia składek, a pismo przywołane przez odwołującą z dnia 16.04.1997 r. w ocenie ZUS jednoznacznie wskazywało na rozpoczęcie działalności gospodarczej oraz zamiar zatrudnienia pracowników.

Natomiast z protokołów przesłuchania pracowników jednoznacznie wynika, że realizowali oni podpisaną umowę o pracę przygotowując pomieszczenia do produkcji a następnie wykonując prace porządkowe.

Postanowieniem z dnia 14 marca 2016 roku Sąd Okręgowy w Łodzi ustanowił dla wnioskodawczyni pełnomocnika z urzędu. (k. 54 – postanowienie)

Decyzją z dnia 10.10.2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. uchylił zaskarżoną decyzję z dnia 21.01.2015 r. powołując się na orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8.10.2013 r. w sprawie sygn. SK 40/1, w którym stwierdzono, że dokonane zabezpieczenie hipoteczne, na podstawie art. 70 § 6 Ustawy

z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r poz. 800) nie wywierają skutku ochrony zabezpieczonych należności przed ich przedawnieniem (decyzja ZUS z 10.10.2018 r. – k. 294).

Na rozprawie w dniu 20.11.2018 r. pełnomocnik ZUS I Oddziału w Ł. w związku z wydaniem decyzji z dnia 10.10.2018 r. wniósł o umorzenie postępowania w sprawie i nieobciążanie ZUS kosztami zastępstwa procesowego odwołującej.

Na rozprawie w dniu 20.11.2018 r. pełnomocnik odwołującej wniósł również o umorzenie postępowania w sprawie oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego z tytułu zastępstwa procesowego wnioskodawczyni z urzędu, które to koszty nie zostały uiszczone ani w całości ani w części.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 477¹³ k.p.c. zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części.

Decyzją z dnia 10.10.2018 r. ZUS uchylił zaskarżoną decyzję co spowodowało, że J. K. (1) nie posiada już zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne własne i zatrudnionych pracowników w kwocie 24199 zł. wraz z odsetkami.

W tej sytuacji, uwzględniając powyższy przepis art. 477¹³ k.p.c., Sąd Okręgowy w Ł. umorzył postępowanie w sprawie.

Uwzględniając wartość przedmiotu sporu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz pełnomocnika z urzędu wnioskodawczyni kwotę 2952 złote (z uwzględnieniem VAT) tytułem kosztów zastępstwa procesowego J. K. (1) z urzędu mając na względzie fakt, iż zmiana decyzji nastąpiła z wyniku wydania przez Trybunał Konstytucyjny wskazanego wyżej orzeczenie oraz uwzględniając treść § 6 pkt 5 w związku z § 2 ust 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013r. poz. 461 z późn. zm.).

ZARZĄDZENIE

- odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni – J. K. (2).